

СТЮАР МЕРИЛ ПОСЕЩЕНИЕТО НА ЕРОС

Превод от френски: Кирил Кадийски, 2004

chitanka.info

—
Аз искам като наш приятел да влезе Ерос днес у нас
ми каза в пурпурния здрач на есенния ден, любима,
а в плетения прост кафез цареше скръб неутешима:
о, гукащите гургулици с невнятен плач — като в
несвяст.

Да, Ерос като пръв приятел ще влиза винаги у нас —
отвърнах аз, заслушан как отвъд лехите с
хризантеми
внезапно брулнати листа затрупват гробовете неми
в жълтеещата се горичка, докосната от ранен
мраз.

И ето че почука Ерос, решил да влезе и у нас —
по-нежен и от Святостта, обнажен като
Чистотата, —
запратил в слънцето стрели, те сияят се сред
самотата
като смеха му — смях безгрижен на бог щастлив и
сладкоглас.

Добре дошъл у нас, о, Ерос, добре дошъл и днес у нас,
да вдигнем пълни чаши пак пред запламтялата
камина;
ела, божествено дете — и както днес не ни отмина,
от изневери избави ни, щом всичко тук е в твойта
власт.

Засмя се ненадейно Ерос и влезе след това у нас,
и вратовете ни обви с ръце — хомота на мечтите;
устите ни отключи той и сам отвори ни очите:
защо сме тъй неблагоприятни, че бил разпалвал нашта
страст!

*Заклучихме вратите после, тъй както никога у нас,
да не излиза от дома нехаещият скитник Ерос;
той полета на дните спря и после тайните — о,
ерес! —
на Времето разкри ни — тайни на всеки ден и всеки
час.*

*И пак отворихме вратата, държала пленника у нас
—
да литне Ерос по света и с ласките си лекокрили
да радва хората — уста разтворили, очи разкрили!
Как дълго, нежно той ни милва — изпадналите в тих
екстаз!*

*Ще бъде истински Великден... В молитвената
тишина
се чува: клетите души се нижат в дълги върволици
и се възземат над света — души на бели гълъбици —
между погиналото слънце и раждащата се луна.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.